

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó: Skribanek Géza.	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt Nyiltár sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
---	---	---

Szülők gondja.

Minden esztendőben elkövetkezik ez a két súlyos hét az aggodó szülőkre. Ámbár van idő egész hosszú esztendő, sőt az esztendők egész sora, amikor a szülőknek volna alkalmuk meghányi-vetni, hogy micsoda élet pályára küldjék gyermekeiket, mégis az utolsó két héten még egyre billen a mérleg, vajjon helyes-e, s egyedül helyes-e a már megállapított iránya a továbbképzésnek, avagy helyes-e az út, melyre, — mint pályára, már kilépett az ifju, aki előkészületeit a komoly munkára befejezte?

Hát van is alapos ok a habozásra! Egész iskolai berendezésünk olyan, hogy a legfelsőbb foku kiképzésig számtalanszor van alkalma a készülőknek irányt változtatni, mert a középfoku oktatásban hiányzik az irány megjelölése a szakképzés felé. Még annyira sem korlátozza a pályaválasztást a középiskolák tanítási terve, hogy a műszaki tudományokra hajlandóbb ifjunak erre a speciális hajlandóságára abszolúte tekintettel volna, úgy hogy a gimnáziumot végzett fiatalembernek szabad választása van

a gépészmérnök ipályától egész az orvosi pályáig minden pályára.

Vajjon jól van-e ez így? kérdezzük azoktól, akiknek kezében van az ország közoktatása, és kérdezzük ismét, minden évben, amikor ezerek indulnak a kenyéradó pályákra s ezerek lépnek a középiskolákba, melyek e pályákra előkészítenek.

Nem tudunk helyes feleletet találni a kérdésünkre! Megzavar bennünket a kombinációban az is, hogy maga a legfelső intézkedő közeg is gyakran megáll a fontolgatás terén s szeretne változtatni az állapotokon. Ime, most is azon vitakoznak, hogy a kvalifikációs törvényt nem kellene-e megváltoztatni, legalább oly irányban, hogy a polgári iskolai vég bizonyítvány is elégséges legyen az államhivatalnoki, tisztviselő pályára? Pedig erre csak egy feleletet lehet adni, azt, hogy igenis elegendő. A polgári iskolát végzett fiatalember éppen olyan jó hivatalnok lehet az ő képesítésével, mint a gimnáziumi vagy reáliskolai matura tulajdonosa. Éppenséggel nincs meg az a különbség a két tantervben, mely megokolná, hogy ez utóbbiak és csakis ezek alkalmasak arra, hogy az állami hivatalok asztalai mel-

lett ülhessenek s másoljanak, fogalmazzanak s majdan intézkedjenek egy később elsajátítandó hatáskörben.

De ha azt látjuk, hogy maga a miniszterium is habozik, — ne vegyük rossz néven a szülőtől, hogy az utolsó percig nincs tisztában az iskolával s nem tud gyermekeinek irányt jelölni, a melybe ideje korán mint pozitív irányba indulhasson jövő boldogulása felé.

A pályák fele része még ma is a véletlen és a szeszély játéka van bizva. Hány gyermek késik le a beiratásról a habozás miatt, s hány gyermek kerül egészen más iskolába, mint ahova igyekezett érett megfontolás után? A gimnáziumban vagy a protekciók, vagy a korábban érkezettek zárják el az utat, s igazán megdöbbentő, de éppenséggel nem ritka dolog, hogy a tudomány-szomjas ifjut hazaküldik s ez kénytelen az utolsó pillanatban beleugrani az ipariskolába, a polgári iskolába, a kereskedelmibe, — csak hogy az éve ne vesszen el, csak hogy ne legyen belőle felekész, iskolaéhes csavargó, — akit a szülők keserves szívvel kénytelenek beadni valami iparműhelybe vagy kereskedői

T Á R C Z A.

Egy nemes vad.

Nagy vadászatra készült Vámosy Jenő gróf vámosi kastélyába. Nagy társaság is gyűlt össze: az ország minden főrangú vadásza sietett megfelelni a szives meghívásnak, mert általánosan tudva volt, hogy a gróf vadászterülete vadbőség tekintetében páratlanul állt az országban. S ilyen alkalmat egy szenvedélyes vadász ugyan el tudna-e szalasztani?

De azért a főrangú világ hölgyei is készülődtek a vámosi kastélyba, mert hírül ment az is, hogy Jenő gróf a vadászat befejeztével családi ünnepet tart: eljegyezteti hugát Kotányi báróval.

Épp a vadászat közepén vagyunk. Vidám élet folyik a nagy kastélyba, melynek egyik részét a hölgyek foglalták le, körülöttük csapják a szelet azok a fiatal uracsok, kik a korai felkeléssel járó vadászat nehézségeinek nem barátjai.

A vőlegényjelölt, Kotányi báró, sen-

vedélyes vadász és legeléször van talpon s legutoljára tér vissza a rengetegből. De azért a nappalt nem alussza át, hanem a grófnő közelében tölti, kivel pár nap mulva lesz meg az eljegyzése.

A vadászok pipaszó mellett átheverik a napot, közben felkelnek a párnákról, hogy a kártyázásnak éljenek s adomákat meséljenek el egymásnak, melyek mind a vadászélet körül forognak.

Egy szép napon, — jó későn érkezett! mondották a kompániában, — megjött váratlanul Gilvász János báró, a leg-hiresebb vadász, néhány fegyvertáskával, egy vadászszal meg kevés utipodgyászszal. Rögtön a pihenő társaság közé keveredett s a jövetelén melegen örvendő háziurnak így szólt: A holnapi vadászaton én is résztveszek, tudod a magam erdeiben már nem találok löni egy tizenégy agancsost; ha egyet lőttem, rögtön visszautazom az én tanyámra.

De mikor a házigazda pár szót észrevehetlenül beszélhetett vele, oda sugtani neki:

— Édes Jenő barátom, nővéred el-

jegyzési hire hozott ide, holnap együtt kellünk s megyünk ki az erdőbe, akkor majd többet mondok.

És erősen megrázta barátja kezét.

Másnap azonban Gilvász báró anélkül, hogy egy 14 agancsost leteríthetett volna, hazautazott. Reggel az erdőben nem is vad után járt a báró, hanem Jenő grófnak beszélt sógorjelöltjéről.

Mikor János báró előadását befejezte, a gróf magából kikelten kiáltott fel: Ez az ember sohasem lesz sógorom! Majd így folytatta: Köszönöm, hogy eljöttél a távolból s mindenről felvilágosítottál.

— Kötelességemnek tartottam.

Másnap reggel Jenő gróf ismét csak másodmagával ment a vadászatra. Most meg ő kérte fel Kotányi bárót, hogy vele tartson. Az erdő sűrűjében ilyen beszélgetés folyt a két férfi között:

Sajnálom, Kotányi, de nem adhatom neked a grófnő kezét.

Kotányi elsápadt a kijelentésre, de azért vakmerően kockáztatta meg a kérdést:

— S miért?

pult mellé!

Ilyenkor nehéz a korrektúra! Az egyedüli segítség a megszűnt előrelátás. A szülő mindjárt az iskola év végén gondoskodik arról, hogy a jövő iskolaévben hova kívánja küldeni gyermekét s nyomban bizonyítvány kézhezvétele után kopogtasson az illető intézet vezetőségénél, hogy jegyezzék elő a gyermeket a következő évre.

Ez áll nemcsak a fővárosra, hanem a legtöbb vidéki iskolára nézve is. De különösen és nyomtatékosan intjük a szülőket, hogy ha csak eziránt előzetesen nem intézkedtek, — a fővárosba ne küldjék középiskolába járó gyermekeiket, különösen ne az első osztályokba beírandó kezdő tanulókat.

A főváros sok középiskolájában valóságos harc folyik ilyenkor, s az adatok tanúsága szerint a beíratandó gyermekek egy harmadrészét kell visszautasítani hely hiányában, pedig az alsó osztályokban mindenütt három párhuzamos osztályban folyik a tanítás.

Ez egyik elijesztő oka annak, hogy minden életpályára egyformán a középiskola képesít, még pedig nem is egységes középiskola, hanem 4-féle, melyek csak is igen csekély árnyalatokban különböznek egymástól s nincs meg egy erőyes vonása se bennük annak, hogy ez vagy az erre vagy arra a szakaszonra képesít.

A szülők gondját mély részvétellel kísérjük. Sajnos, hogy nem vagyunk abban a helyzetben, hogy ebben a nehéz kérdésben csak némileg is direktívát adhatnánk. Itt jobban segít az ő élettapasztalatuk, mellyel idején felismerhetik a gyermekükben szunyadó képességeket.

Csak egy tanácsunk lehet, hogy el ne késsenek.

H i r e k.

— **A Barcsi Kerékpár-Egyesület** aug. 28-án tartandó orsz. versenye iránt

— Mert nem vagy gentleman!

— Mit mond a gróf?

— Azt mondom, hogy adósságaid vannak, melyeket vagyoni viszonyaid kiutatása közben eltitkoltál előttem, s így rászédte engem. Azt mondom, hogy beváltál keverve egy kártya afférbe, melytől nem tisztáztad magad, s a mely szerencsére csak négy ember titka maradt. E négy ember közül az egyik, Gilvász János báró, tegnap nálam volt.

— Ah kiáltott a báró.

— De a gróf kérelhetetlenül folytatta.

— S azt mondom, hogy a te szerelmed nővérem iránt nem lehet igaz és nemes vonzalom, mert neked már volt egy viszonyod, melynek gyümölese is lett. Mindent meg tudtam volna bocsátani, mert a bűnt lemossa nézetem szerint a bűnhődés; de hogy nővéremnek szerelmed hazudtál és más nővel viszonyt foly-

minden irányban a legnagyobb érdeklődés mutatkozik egy helyben, mint a vidéken. A rend fenntartására széles körű intézkedések tettek, hogy a versenyzők futásukban ne akadályoztassanak, az utak is jó karba helyeztetek. A ezél, mint jeleztük is már, a baresi pályaudvar előtti téren van felállítva. Az utolsó napok alatt egy helybeli kerékpár-egyesületünkkel, mint vidékről, igen szép számmal neveztek a versenyekre, s köztük országos hírbiciklisták. Vasárnap este 7 órakor banket lesz a Garni-vendéglőben, mely alkalmal a nyerevények is ki fognak osztani. A Baresi Kerékpár-Egyesület nevében szólunk, midőn itt ama óhajásunknak adunk kifejezést, vajha a banketton mint az ünnepély koronáján, minél számosságban vennének részt közönségünk köréből, az ünnepély fényének emeléséhez.

— **Nagy a por!** Iszonyu a por! rettentő a por! tűrhetetlen ez az állapot! így jajdulnak fel naponta Bares polgárai már tudniillik azok, a kiknek tüdeje, orra, szája, szeme, éppenséggel nem akar testvéri figyelmre lépni ezzel, a minden józan eszű embertől gyűlölt egészségtelen tárgyal, a porral. Bizonytal vannak városunkban emberek, kiket nem bánt ez iszonyu állapot, Bares ezen speciálitása, mert ha valóban mindenkit bántana, úgy már bármilyen módon, bármilyen áldozat árán is kellene, vagy kellett volna rég e bajon segíteni, midőn a kereskedelmi városok sorába szeretnénk magunkat számítani. No már ez a türelem nem mutat ugyan semmi városiasságra. Az állam most tesz általános intézkedéseket a tüdőbetegség terjedése ellen s a többi ellenségei között rámutat a porra is, mely nem kis mértékben növelője a betegség fejlődésének: no hát akkor Bareson jaj a tüdőbetegeknek! Most, hogy egy kisdarabig eső nélkül voltunk, ez idő alatt egész por tenger köpződött utcáinkon, mint a milyenben minden nyáron van elég részünk a mi ellen intelligenciánk fölajdul ugyan, de mindeddignines e bajon segítve. Valóban ideje volna, ha hatóságunk a bajt csak némileg is tűrhetővé tenné addig, míg alaposabb módot nem talál a baj teljes orvoslására.

— **A csurgói gimnázium új épülete.** Jövő hó szeptember 20-ikán Somogy megye egy szerény kis városában szép dícső ünnepély lesz, melyen részt vesznek az ország és megye notabilitásai. A tudomány ül itt ünnepet annak emlékére, hogy a csurgói gimnázium Somogy me-

tatsz, ezért nem tartalak gentlemannek és ezért nem adom neked nővéromet. Ezt vedd tudomásul. De, hogy lásd, milyen jó akarattal viseltetem irányodban, hát nem kompromittálak. Míg a vadászat tart, maradj házámban, de azt elvárom tőled, hogy nővéremtől távol tartsad magadat. Holnap majd beszéllek veled is, és ha benne a Vámosyék vére buzog: hallgatni fog reám.

Kotányi báró tudomásul vette mindezt és ahhoz is tartotta magát. Az nap nem mutatkozott a nők előtt s csak remegve várta a holnapot.

— Mit hoz a holnap? Sikerül-e terve, vagy pedig elmond-e a gróf mindent a grófnőnek. De Vámosy azt mondta, hogy csak holnap beszél hűgával s a báró most ebbe fektette minden reményét; hiszen a becsületes emberek igazmondók! . . . Másnap kora reggel, még 3 óra

gyére 100 événél több már, hogy a tudomány, a felvilágosodás fáklya fényét hinti szét áldásos sugarával. A gimnázium megfeketedett falai tanú a nagy időknek: 1792-ben alapította azt a dícső emlékü Georgikon alapítója, grf. Festetics György. Abban az időben létesült, midőn megyénkről még úgy beszéltek: „míg te Somogyban lehetsz, sok gyümölcsöt megehetsz, de a tudományból nem sokat vehetsz”. Hát ez a mondás nem áll ma már megyénkről. Ninesennek ugyan megszűnt származó nevű városaink, hova megszűrtől nagy tömeggel özönlenek a tudományért, de a megye 2 kis városának Csurgó és Kaposvár gimnáziumaiból már sok hasznos polgárai kerültek ki a hazának. A csurgói gimnázium is azok közé tartozik, melyek esendben, zajtalanul gyakorolják a mi szép, dícső, hasznos. Szerény viszonyok közt kezdte meg áldásos működését; felekezeti iskola lévén, sok ideig a belső somogyi ev. református egyházak tartották fenn, csak az utóbbi időben lett államilag is segélyezve. Lassan bár, de az idővel mindinkább haladt az iskola előre. A gimnázium 4. osztályából majd 6 s végül 8 osztály lett, a tanuló ifjuság által mindinkább látogatva, úgy, hogy mamár a megfeketedett falu régi iskola épület kiesinynek bizonyult, s a tanuló ifjuság kénytelen volt attól e tanév végén búcsút mondani s szeptember hóban párját ritkító szép monumentális új iskola épület fogadja már a régi helyett a gimnáziumi ifjuságot. Ennek a szép új iskola épületnek ünnepélyes felavatása lesz szeptember 20-ikán, melyen — mint halljuk — részt vesznek Vlassich Gyula közoktatási s Darányi földművelési miniszterek, Tisza Kálmán, Antal Gyula, grf. Festetics Taszilló, Talián Gyula főispán stb. más előkelőségek.

— **Műkedvelő gyermek előadás**

Barcstelepen. A f. h. 20-án tartott műkedvelő előadásról örömmel vettünk hírt, mert hisz e műkedvelői előadásokkal kettős ezél van elérve. Egyrészt a jótékony-ság oltárán áldozunk, másrészt pedig a gyermekekben a szép és jó iránti érzéket fejlesztjük és fokozzuk. Elmondhatjuk, hogy a szombati előadás mindenképpen sikerült és mindenki örömmel s meglepéssel nézte, hogy mily öntudatosan mozogtak és ügyeskedtek a kis szereplők a színpadon. E fényes siker természetesen első sorban az ügyes rendezésben a darabok jó és gondos betanításában keresem volt, kimentek a vadászatra. Kotányi feltűnően halványannak látszott, de a pajtások ezt nem vették észre, még kevésbé a gróf, kit pedig a báró nyomon követett.

A vadászat még a hajnal előtt véget ért. Megzavarta egy szemoru baleset. Kis tisztáson a fővadász halva találta Vámosy grótot. Keresztül volt löve: valami elhibázott golyó okozta halálát. Kinek a fegyveréből jött, azt nem tudta senki sem mondani. . . . Galyakból hordágyat készítettek a főurnak s maguk vitték a kastélyba drága barátjukat. Csak Kotányi sietett előre, hogy a rettenetes esetet kiméletesen adja tudtára a grófnőnek, kinek most már a bárón kívül nem volt senkije.

A báró pedig a temetésen már mint vőlegény szerepelt.

Saruvári.

sendő. Mondtam, hogy nagyon kellemes estét szerzett mindnyájunknak Wolff Vilma k. a. az által, hogy a rendezés néhez és farsztó munkáját magára vállalta. Elismerés és díszet illeti Löwy Ida kisasszonyt is, ki szintén buzgólkodott és fáradott az előadás sikeréért. Már jóval 8 óra előtt megtelt a színház jobbára szereplők hozzátartozói és ismerőseiből álló közönséggel. Mindenki érdeklődéssel várta a függöny felgördülését, megtudandó, hogy a rendezésre állott rövid két hét alatt, mennyi ügyességet tudtak a kis szereplők elsajátítani és mint már jeleztem, — köszönet a rendezőknek — az eredmény mindenkit kielégített, amennyiben a színre került mindkét vígjátékban: „Szegyet szeggyel” és „Gazdag rokon” az összes szereplők Bacher Ilonka, Bacher Margit, Deutsch Kitty, Hoffmann Jolánka, Karácsonyi Boriska, Karácsonyi Etelka, Kremzír Edith, Kremzír Ernő, Weisz Erzsike és Wolff Edith kitünően megállták helyüket. Különösen díszetrel kell azonban Karácsonyi Boriska, Karácsonyi Etelka és Wolff Edith játékaról megemlékeznem. A tapsból bőven kijutott ugy a szereplők mint a rendezőknek, utóbbiaknak két szép virágcsokor is átnyújtván. Az anyagi siker sem maradt az erkölcsi mögött, amennyiben köszönet a felülfizetőknek, 30. frt. adatott át a templom építő bizottságnak. Az előadás után az egész közönség bevonult a kaszinó helyiségeibe, hol éjjelig tartó kedélyes táncmulatságban volt része.

— **Tűz.** Mint nagyatádi levelezőnk írja, a szomszédos Kis-atád községben e hó 25-én délután tűz ütött ki, s három földműves gazda pajtája mellék épületekkel s több szalma kazallal a lángok martaléka lett. A pajtában gabna is volt összehordva s így a kár jelentékeny. Díszetükre válik a n.-atádi, henézi és bodvieszi tűzoltóknak, kik gyors egymásutánban jelentek meg a tűz helyén s erélyes munkájuknak köszönhető, hogy a tűz tovább nem terjedt. A tüzet gyermekek okozták tüzzeli játék által, mint sok hasonló esetben, azért kívánatos, hogy a szülők jobban intsek gyermekeiket a tüzzel való játszástól.

— **A hírlapkiadók kongresszusa.** A hírlapkiadók vasárnap Budapesten a városházán kongresszusra gyűltek össze. Mintegy kétszáz fővárosi és vidéki újság képviselője jelent meg, kik a kongresszus elnökévé Zilahy Simont, alelnökévé Gelléri Mórt, Wolfner Józsefet, Láng Józsefet és Nagy Sándort, jegyzővé: Lenkei Zsigmondot, Szalmás Arnoldot, Somos Árpádot és Pogány Mihályt választották meg. Ezután üdvözlő táviratokat küldtek Mikszáth Kálmán a „Budapesti Újságírók Egyesülete”, Rákosi Jenő az „Otthon” és Kubinyi Zsigmond a „Vidéki Hírlapírók Szövetsége” elnökeinek. A kongresszus Nagy Sándor indítványára elhatározta, hogy a hírlapbélyeg eltörlése végett emlékiratot intéz a képviselőházhoz és a pénzügyminisztériumhoz. Azután kimondta a hírlapkiadók szövetsége megalakulásának szükségességét, és ennek előkészítésére bizottságot küldött ki. A hírlapbélyeg mellett a falragaszbélyeg eltörlésének kérdése is napi renden volt, de utóbb a plakátbélyeg ügyétől, mint a mely nem szorosan a hírlapkiadók dolga, eltekintettek.

Somogy vármegye területén a következő állatbetegségek vannak: Veszétség: Gölle 1 u., összesen 2 község 2 u., Takonykór és bőrféreg: Berzené 2 u., Böhönye 1 u., Csepely 4, Felső-Szeged 1 u., Iharosberény 1 u., Nagy-Atád 1 u., Teleki 1 u., összesen 7 község 11 udvar. Sertésorbáncz: Gázló 1 u. Hajmás 4 u., Mosdós 1 u., Nagy-Berki 1 u., Nemesdél, 4 u., Somogyvár 1 u., Szenna 4 Szent-Balázs 6 u., összesen 8 község 22 udvar. Sertésvész: Ádánd 2 u., Alsók 6 u., Bálványos 1 u., Belezna 2 puszta, Berzené 5 udv., Böhönye 1 u., Csicsó 1 p., Csurgó 2 u., Endréd 1 u., Fajs 5 u., Falu-Hidvég 1 p., Gölle 9 u., Hárságy 1 u., H.-Szt-György 8 udvar, Igal 1 u., Iharosberény 1 u., Inke 5 u., Kálmánesa 9 u., Kapoly 6 u., Mernye 8 u., Mesztegnye 1 u., Nagy-Bajom 2 pta, Nagyberény 17 u., Nemes-Déd 2 u., Osztopán 1 u., Örtilos 1 u., Pálfa 1 u., Potony 14 u., Pusztaszemes 1 u., Ságvár 4 u., Sarkad 1 udv., Som 3 u., Somogy 1 u., Somogy-Csurgó 1 u., Somogyvár 1 u., Somogy-Szt.-Miklós 1 u., Surd 20 u., Szántód 1 u., Szt.-László 2 u., Szigetvár 5 u., Szőlősgyőrök 2 u., Szulimán 1 u., Teleki 13 u., Torvaj 5 u., Tótygyugy 1 udv. Váradi 1 u., Város-Hidvég 25 pta., Zádor 6 u., Zamárdi 2 u., Zala 1 u., összesen 54 község.

CSARNOK.

Átkelés Londonba.

— Utirajz —

írta: B. Gy.

Folytatás.

Egy néger utas is igen rosszul lett, úgy annyira, hogy arcz színe zöldbe játszott, a roppant erőltetésektől.

Barátom is rosszul lett, pedig azt mondta, hogy ő már az Adrián is járt, és ott sem lett rosszul, tehát nem kaphatja meg a tengeri betegséget, a hajó órára ment, gyönyörködni a nagy szerű hullám verésben, de bizony csak egy fél óráig bírta ki, mert ott a hajó még erősebben ingott; én a hajó közepén maradtam, hol legkevésbé volt veszélyes a helyzet és a gőzgépektől kellemes meleg is áradt ki.

Utitársam nemsokára fehérré vált arczal jött felém, igen panaszkodva; le is feküdt azután és Newhavenig nem jött elő. Így voltak sokan, bizonytalan léptekkel tündöztek el, roppant kínokat szenvedve. —

Három óra hosszáig tartott az utazás, ez idő alatt csak a nagy háborgó vitorla meget láttuk mindenfelé; a francia part, dombjaival és a diepei ház sorokkal csakhamar eltűnt a ködös távolban, az árbóc erdő még látszott egy darabig, de az is lassan elsüllyedt szemünk elől és ekkor egész felségében látszott a hatalmas víz, tajtékzó hullámaival és erős morajával, úgy bánva a hajóval mint egy játék szerrel.

Eleinte a hullámok mélyén, majd a hátára emelkedve láttunk egy-egy halász sajkát és kisebb vitorlást, de később már csak vijjgó sirály madarakat láttunk; egy-kettő mindig kísérte a hajót, várva a lehulló konyha maradékokra.

Néha a messze távolban egy fekete pont tűnt fel, rögtön több látszó irányult

felé; különösen a kapitány látszóvezett mindig; a pontból lassan-lassan egy vitorla lett, majd pedig kiemelkedett a vízből egy hajó, mely közelünkbe érve, zászló lengetéssel köszöntő hajónkat, ugyanezen időben a mi hajónkon is egy matróz előre elkészített zászlóját erősen lengette.

Hy találkozó néhányszor adta elő magát, ilyenkor a hajó parancsnokok is szalutálva köszöntek egymásnak, nagy bőrfővegüket levenni nem oly könnyű lenne, mert azoknak igen széles hátsó egész a nyak szirtig leér; a matrózok is ily nagy fővegekkel bírnak, csizmáik pedig jóval tórden felüli szárákkal védik őket; — egész otthonosok ezen emberek itt rövid kis pipát szívniak, vagy bojót rágya végzik nehéz kötelmeiket, úgy érzik magukat, mint talán mi otthonunkban, de itt is töltik életük java részét.

Délelőtt 10 óra tájban, végre kedves meglepetésünkre feltűntek a ködös távolban Anglia partjai; itt hagyjuk tehát nem sokára a veszedelemes elemet; gondolám örvendve magamban, és mindjárt nem oly féltelmesnek tűntek fel a nagy hullám verések mint előbb, mikor biztos támpontot még sehol nem látott a távolban kutató szem.

Nem nagy idő múlva azután a newhaveni kikötőbe érkezünk, a minek rendkívül örvendünk; a többi utasok is különösen a nők a nehéz uttól láthatóan megviselve, készülődtek oda hagyni a szokatlan talajt, hogy egy biztosabb talajra, Anglia földjére lépjenek.

Különféle országbeliek voltak az utazók; néhányan Sveiczből jöhettek haza, mert hogy mászó botjaik is voltak.

Newhavenből legelőször is a kikötő melletti nem éppen magas hegyet vettük észre, és pedig leginkább azért, mert rajta citadella terjeszkedik ki, melynek ágyul lokandikáltak reánk; a katonák is kerak kis sajkáikban nézték az utasokat; a kikötőben lenn is néhány katona áldogált, szemügyre véve bennünket.

Valóban örömmel lépkedtünk a partra fel, és át az állomási épület felé, hol már a Londonba készülő vonat füstölgő mozdonya látszott; a szétnézésre nem maradt idő, kiki sietett egy waggonban helyet kapni; esupa halovány arczu utasokból állott a társaság, kivéve egy két néger utast, kik szokatlan arcz színükkel most még feltűnőbbek voltak.

A vonat csakhamar elindult és száguldva haladt; meglehetősen időközökbe két állomást érintettünk utközben; a tájék sik volt, hasonló a mi alföldünkhöz. Jobbra-balra akáczerdők és szántóföldek voltak láthatók.

11 óra tájban Londonba érkezünk még pedig egész a város központjában levő állomásra.

Az állomási épületből kilépve, egy óriási világ-forgalom közepette valánk magunkat; e szokásos köd, melyről London híres, ezuttal hiányzott; a legszebb verőfény tündöklött a széles Themzén és a nagy utakon, melyeken át ezer és ezer ember és kocsis sürgött jobbra-balra.

Egy csinos kis „Cab” bérkocsis a Finsbury-tér 5. sz. a lovó „Hotel-Szeitz” be szállított bennünket, melyet egy honfitársunk még Párisba ajánlott.

4
1898. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíró-ságnak 1898 V. 100. számú végzése

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíró-ságnak 1898 V. 100. számú végzése következtében Dr. Berkes Móricz szigetvári ügyvéd által képviselt **Armuth Lajos** dombóvári lakos javára **Kaufmann József** dráva-szentmártoni lakos ellon 83 frt 46 kr. s jár. erejéig 1895 évi Márczius hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 455 frtra becsült lovak, csikók, tehenek, borjúk, és 2 drb paraszt kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró-ság 1898 V. 100. számú

végzése folytán 83 frt 46 kr. tőkötvetelés, annak 1894 évi Julius hó 18-ik napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 44 frt 76 krban bíróilag már megállapított költség erejéig az ingóknak alperes lakásáról a szigetvári heti piacra leendő átszállításra 1898 szeptember hó 1 napja s az árverésnek a szigetvári heti piacon eszközölésére **1898. évi szeptember hó 2-ik napjának** d. e. 8 órája határ időül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. és 108 §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöb- bet ígérőnek becsáron alul is el-fognak adatni.

Szigetvár, 1898. évi august. hó 1.

Boncz Lajos.
kir. bír. végrehajtó.

Stowasser János

csász. és kir. udvari hangszergyáros.

Egyesegyedül szabadalmazott javított TÁROGATÓ feltalálója.

Budapest, II. Lánchíd-utca 5.

Hegedűk 3, 4, 5, 6, 8 frttól feljebb.

Kijátszott régi mesterhegedűk 20, 25, 30, 40 frttól feljebb.

Gordonkák 8, 10, 12, 15 frttól feljebb.

Czimbalmok erőteljes csengő hanggal 35 frttól 300 frtig.

Tárogató ősi magyar hangszer.

Szárnykürtök és trombiták 14, 18, és 20 frt.

Harmonikák erős orgona hanggal 3, 4, 5, 6, 8 frttól felj.

Hegedű vonóval és tokkal 8 frt.

Javitások pontosan és legolcsóbb árban eszközöltetnek.

Zenekarok részére szükséges hangszerek előnyös fizetési feltételek mel- let a legjutányosabb árban szállítanak.

☞ Árjegyzékek ingyen és bérmentve ☞

Harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

2-10

Kérje

The Continental
a Bodega Company.

világhírű spanyol és portugál
borait

Sherry

Portbor

Malaga

Madeira

Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemegé kereskedé-
sükben, valamint poharaként

az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók.

Budapest

csakis.

IV. Károly-Lajos és Utvilág utca
sarkán a fővárosi kaszinóval szemben

5-20

Skribanek Géza könyvnyomdája Barcon

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek mindennemű könyvnyomdai cikkek elkészítésére. Üzletében nagy választékban kapha-
tók: író- és rajzeszközök üzleti és egyéb rovatos könyvek. Olvasmányok, imakönyvek, albumok, képek, sirkoszoruk. mindennemű disz-
tárgyak alkalmi ajándékok levélpapírok stb. Nyomatványok orvosoknak, jegyzőknek, halottképeknek, anyakönyvvezetőknek, stb. rak-
táron tartatnak. Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhatala.